

2 Vil avvikle Budbæreren på papir

6 Revitalisere gudstjenesten

16 Brennende ønsker om å se vekst

Nr 9. 10. desember 2019 Årgang 137
Organ for Den Evangelisk Lutherske Frikirke

Med evangeliet til nye

Frikirkens misjonsarbeid går med evangeliet til unådde. I vårt eget land setter Frikirkens målplan et særlig fokus på mennesker under 40 år. Med dokumentet «Prosjekt søndag» vil FriBU hjelpe og inspirere menighetene til å nå de yngste aldersgruppene. Volda Frikyrkje er en av menighetene som har testa tipsene. Les om arbeidet med å nå nye- både hjemme i Norge og på våre misjonsfelt.

Side 6-13

JAPAN I huskirkene i Japan lar utsendingene barna ha mye ansvar for samlingene. (Foto: Knut Ola Topland).

Kortkurset «GJENSYN» arrangeres for andre gang

25.-28. mai inviterer Stavern folkehøyskole igjen til kortkurset «GJENSYN». Kurset er åpent for alle, men tidligere ansatte i Frikirken er spesielt

invitert, uavhengig om de har lang eller kort fartstid i kirkesamfunnet. - Med alle, mener vi alle, pastorer, misjonærer, andre ansatte i menigheter, skoler, institusjoner og hovedkontor, sier kortkursansvarlig ved Stavern folkehøyskole, Arnfinn Løyning.

- Da vi arrangerte kurset i mai 2018, var det et unisont ønske å gjenta suksessen annethvert

år. En arbeidsgruppe bestående av Jorun Olsen, Sverre Jølstad og Jan Ivar Nilsen planlegger i disse dagene sammen med undertegnede, sier Løyning.

- Det som allerede er klart, er at vi får med oss tidligere domprost i Tønsberg, David Gjerp. Synodeformann Jarle Skullerud blir med, det samme gjør misjonsleder Terje Bjørkås og per-

Synodestyret vil legge

I sitt oktobermøte vedtok synodestyret å utvikle Budbæreren «i sin nåværende form» i løpet av første halvår 2020. - Jeg ville anbefalt å utvikle og ikke avvike bladet, sier ansvarlig redaktør Anne-Kristine Bjørgsvik Wiecek.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

I synodestyrets protokoll fra møtet 18.-19. oktober, er følgende vedtak gjort i sak 148/2017-2021 - om kommunikasjonsplattformer i Frikirken:

1. Frikirkens informasjons-/kommunikasjonsarbeid skal være et verktøy for synodens og hovedkontorets ledelse.

2. Budbæreren utvikles i sin nåværende form i løpet av første halvår 2020.

3. Synodestyret ber daglig leder og synodeformann ivareta nødvendige prosesser for denne endringen og videre strategi, herunder vurdering av redaktøransvaret.

4. Til synodestyremøtet i desember utarbeider administrasjonen et notat som redegjør for konsekvensene av nedleggelsen av Budbæreren, dvs. utfordringer det kan medføre og muligheter det åpner for.

5. En ekstern ressursperson inviteres til synodestyremøtet i desember for å komme med innspill til kommunikasjonsstrategi for Fri-

kirken. Lederteamet deltar i denne sekvensen.

TIL ALLE

Ifølge synodens nestformann, Anne Mari Schiager Topland, er synodestyrets anliggende ved å utvikle Budbæreren ønsket om å nå bredere ut gjennom å etablere en kommunikasjonsplattform med delbart og gratis innhold.

- Innholdet er for viktig for kirkesamfunnet til at det kun er en smal abonnentgruppe som får lese, sier Schiager Topland.

- Hvilke kriterier er lagt til grunn for vedtaket om å utvikle Budbæreren?

- Ressursbruk for kommunikasjon i kirkesamfunnet. Jeg ønsker å presisere at det er kanalen og ikke innholdet synodestyret vil endre ved dette vedtaket, sier hun.

- Vurderte synodestyret i denne prosessen om det kunne være et alternativ å videreutvikle Budbæreren, heller enn å avvike?

- Vi ser at det vanskeliggjør å tenke helt nytt. Jeg har tiltro til at AKS-teamet (Administrasjon, kommunikasjon og service, red.anm.) og leder Anne-Kristine Bjørgsvik Wiecek nå kan legge en ny kommunikasjonsstrategi friløst fra abonnementssegmentet, sier Schiager Topland.

- Synodestyret ber i vedtaket daglig leder og synodeformann «ivareta nødvendige prosesser for denne endringen og videre strategi, herunder vurdering av redaktøransvaret». Er det et poeng for synodestyret å fjerne redaktørplakaten?

- Slik jeg ser det har redaktørplakaten vært knyttet til Budbære-

ren, og når vi nå vil prioritere andre kommunikasjonskanaler, er det naturlig å vurdere om vi skal beholde redaktørplakaten, sier Schiager Topland.

- Administrasjonen ved Frikirkens hovedkontor blir i vedtaket bedt om «til synodestyremøtet i desember, å utarbeide et notat som redegjør for konsekvensene av nedleggelsen av Budbæreren, det vil si utfordringer det kan medføre og muligheter det åpner for». Burde ikke en slik konsekvensanalyse bli gjort i forkant, som del av vurderingsgrunnlaget før et vedtak?

- Det haster med kommunikasjonskanaler som binder kirkesamfunnet sammen, som er kjøpt og delbart, sier Schiager Topland.

UTVIKLE, IKKE AVVIKLE

Ansvarlig redaktør i Budbæreren, Anne-Kristine Bjørgsvik Wiecek, mener bladet heller burde utvikles.

- Jeg ville anbefalt å utvikle, ikke avvike, bladet. Budbæreren er en merkevare jeg ville tatt vare på, om i en annen form, sier Bjørgsvik Wiecek. Redaktøren var forøvrig ikke til stede i synodestyremøtet hvor saken ble debattert og vedtatt.

- Synodestyret legger til grunn i sitt vedtak om å avvike heller enn å videreutvikle Budbæreren, at det vanskeliggjør å tenke helt nytt. Hvilke tanker gjør du deg om det?

-Jeg deler synodestyrets intensjon om å nå alle medlemmer. I dag når Budbæreren i underkant av halvparten av alle medlemmene i «medlemskap med stemmerett». Det er ikke lite. Vi bør tenke oss godt om, før vi avviker en kanal som når så bredt ut, sier Bjørgsvik Wiecek.

-Innen Fagpressen, hvor Bud-

bæreren har vært medlem, er det mange som har såkalte medlemsblader til alle medlemmer, med ansvarlig redaktør med redaktørplakat. Teoretisk sett kunne man ha valgt den løsningen, og det ville vært min anbefaling. Men nå må vi forholde oss til vedtaket og ser etter muligheter, sier Bjørgsvik Wiecek.

- Administrasjonen ved Frikirkens hovedkontor blir i vedtaket bedt om, «til synodestyremøtet i desember, å utarbeide et notat som redegjør for konsekvensene av nedleggelsen av Budbæreren, det vil si utfordringer det kan medføre og muligheter det åpner for». Hva er din kommentar til det?

- Jeg ønsker ikke å kommentere det nå. Vi i staben jobber på spreng med dette. Og jeg vil gjerne invitere lesere og alle interesserte Frikirkefolk til å gi oss innspill på dette punktet i vedtaket, sier Anne-Kristine Bjørgsvik Wiecek.

- HASTER MED EN ENDRING

Synodeformann Jarle Skullerud sier til Budbæreren at synodestyret ser behov for en endring for å nå en bredere målgruppe, og at grunnen til å utvikle Budbæreren handler om ressursbruk og at styret mener at man ikke når godt nok ut.

- Synodestyret ber i vedtaket daglig leder og synodeformann «ivareta nødvendige prosesser for denne endringen og videre strategi, herunder vurdering av redaktøransvaret». Er det et poeng for synodestyret å fjerne redaktørplakaten?

- Det er et poeng at vi må bruke de ressursene vi har til kommunikasjon på best mulig måte. Vi mener det er naturlig å vurdere redaktøransvaret når vi skal utvikle Budbæreren i dagens format.

Jeg opplever Budbæreren som en viktig kanal for dialog og informasjon, og et viktig verktøy for innsamlingsarbeidet til misjon.

Terje Bjørkås

sonalkonsulent Hilde Charlotte Mørland. Programmet vil være ferdig og påmelding vil kunne skje på skolens hjemmeside fra cirka 15. januar, opplyser Løyning. GJENSYN ble for første gang arrangert ved Stavern folkehøyskole i mai i fjor. Mer enn seksti deltakere møtte opp, derav fem tidligere synodeformenn.

«Opplevelsen vi fikk sammen kan summe-

res opp slik Sverre Jølstad gjorde: «Det har vært rike og gode dager med mange høydepunkter.

Det å få sitte og høre, være sammen, er et helbredende fellesskap». Ønsker vi en pensjonistforening i Frikirken?

Konklusjonen er nei. Vi ønsker ingen kampforening, men et sted der vi kan møtes og ta

oss av hverandre. En gruppe skal planlegge et nytt «gjensyn» om to år på samme sted. I Guds rike er det ingen pensjonsalder. Her er behov for vår tjeneste så lenge Gud gir oss livet!», skrev Borghild Hjelde til Budbæreren etter fjorårets GJENSYN.

ned Budbæreren

– Administrasjonen ved Frikirkens hovedkontor blir i vedtaket bedt om, «til synodestyremøtet i desember, å utarbeide et notat som redegjør for konsekvensene av nedleggelsen av Budbæreren, dvs. utfordringer det kan medføre og muligheter det åpner for». Burde ikke en slik konsekvensanalyse bli gjort i forkant, som del av vurderingsgrunnlaget for et vedtak?

– Synodestyret er trygg på at det er rett å legge ned Budbæreren i nåværende format. Vi mener at det haster med en endring som hjelper oss til å nå en bredere målgruppe, inkludert unge voksne. Vi har ikke råd til å ikke nå ut til en stor og voksende gruppe i vårt kirkesamfunn, sier Skullerud.

Geir Nordkil fra Bodø menighet var en av synodestyretmedlemmene som før Synoden i 2017 uttalte dere positivt til bladets framtid.

–Hva tenker du skal ivareta den funksjon Budbæreren har hatt, som «lim» i et mangfoldig kirkesamfunn

LANG HISTORIE - Budbæreren har en 136-årig historie som hovedorgan for Den Evangelisk Lutherske Frikirke. (Illustrasjonsfoto: Geir Arne Johansen)

framover?

–Jeg mener fortsatt at det er viktig at vi har en felles informasjonskanal som kan bidra til både informasjon og inspirasjon for hele Frikirken. Så hadde vi en god samtale om dette i styret som endte med det vedtaket som er kjent. Jeg mener at vedtaket gir oss mulighet til å tenke nytt, uten at det betyr at vi skal gi slipp på alt det gamle. Hvordan dette nye skal være er noe vi skal bruke tid på nå, og jeg vil ikke konkludere hvordan det skal bli før vi har begynt dette arbeidet. Men, det er viktig for meg at vi fortsatt kan ha noe som når ut til hele Frikirken med både informasjon og inspirasjon, sier Geir Nordkil.

Tidligere synodestyremedlem Geir Øystein Andersen gikk ut av

synodestyret, da han i høst ble tilsynsman i Østre tilsynsområde. Han er også tidligere redaktør av Budbæreren.

– Hva/hvilke kanaler tenker du kan ivareta den funksjon Budbæreren har hatt, som «lim» i et mangfoldig kirkesamfunn framover?/hvilke kanaler tenker du kan ivareta den funksjon Budbæreren har hatt, som «lim» i et mangfoldig kirkesamfunn framover?

– Jeg mener det kan være klokt fortsatt å bruke papirformen i en vesentlig grad.

Dette kan kombineres med elektroniske kanaler, som kanskje etter hvert vil ta over mer. Jeg tror også at den journalistiske arbeidsmetodikken og en redaktørs redigering bør benyttes for å fortsatt skape et godt produkt, selv om det formelle redaktøransvaret plasseres hos ledelse til Frikirken.

Disse tingene kan kombineres med å utvikle en publikasjon – kall den gjerne fortsatt Budbæreren – som strategisk informasjonskanal sammen med kirkesamfunnets ledelse.

Gjennom denne kanalen kan det produseres tema- og artikkelstoff, redigert for å fremme Frikirkens oppdrag og mål, sier Geir Øystein Andersen til Budbæreren.

OVERRASKET OVER NEDLEGGELSE

Misjonsleder Terje Bjørkås er spent på hva nedleggelsen av Budbæreren vil ha å si for informasjonsflyten, særlig for de godt voksne og eldre leserne.

– Jeg er overrasket over nedleggelsen, og hadde vel ikke helt sett at dette skulle komme nå. Jeg opplever Budbæreren som en viktig kanal for dialog og informasjon, og et viktig verktøy for innsamlingsarbeidet.

I misjonsteamet erfarer vi at Budbæreren fungerer godt også som misjonsblad, hvor vi både kan formidle nyheter og utfordringer og der utsendingene kan komme til orde med det de har på hjertet, sier Bjørkås.

– Et argument som blir brukt for å avvile Budbæreren, er at bladet når for få lesere. Hva er din kommentar til det?

– Mitt inntrykk er at vi når bredt, og at vi særlig når en betydelig gruppe som har vært vant til å lese en papirversjon. Vi får mange tilbakemeldinger fra misjonsvenner og forbedere, som etterspør trykt informasjon. Dette er for oss en viktig gruppe støttespillere av misjonsarbeidet, som gir uttrykk for bekymring for at vi i større og større grad forholder oss til nettbasert misjonsinformasjon. Dette er et viktig anliggende når disse vurderingene skal gjøres. En ikke ubetydelig del av misjonens støttespillere er tilsynelatende ikke blant de som innhenter informasjon fra nettet.

– Jeg skulle ønske at synodestyret hadde tatt seg tid til å utrede kostnadene knyttet til et alternativ. Styret sier i sin begrunnelse noe om at de ser et betydelig informasjonsbehov i kirkesamfunnet. Dersom kostnadene til en alternativ kanal er på tilnærmet samme nivå som i dag betyr vedtaket, slik jeg leser det, at man er villig til å gi fra seg abonnementsinntekter uten å ha utredet hvordan det skal erstattes, sier Bjørkås.

Budbæreren har en 136-årig historie som hovedorgan for Den Evangelisk Lutherske Frikirke, hvis mål har vært å avspeile mangfoldet i Frikirken gjennom misjonsstoff, menighetsreportasjer, presentasjon av medarbeidere og meningsutvekslinger.

I dette mangfoldet har Budbæreren vært et lim for kirkesamfunnet. Budbæreren kommer ut cirka hver fjerde uke, med opphold på sommeren. I 2011 fikk bladet sin egen nettside, budbareren.no. Budbæreren er medlem av Fagpressen og redigeres etter Redaktørplakaten og pressens Vær Varsom Plakat. Mottoet «Sannheten tro i kjærlighet» har vært med helt siden 1883.

LEDER
ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK
anne-kristine.wiecek@frikirken.no

INNSPILL
GEIR ØYSTEIN ANDERSEN

Flergenerasjonskirken

Frikirken har et synkende antall medlemmer under 40 år. Ønsket om vekst i antall medlemmer i denne aldersgruppen er derfor blitt formulert til punkt 19. i målplanen og vedtatt på synodemøtet, noe vi som menigheter er forpliktet til å jobbe for.

Det er viktig at barna som vokser opp hos oss blir oppmuntret til å gå inn som medlemmer med stemmerett og ta «eierskap» i kirken. Men så er det ikke gitt at barn og unge står i kø for å komme på gudstjeneste eller engasjere seg. FriBU har sammen med moderkirken derfor tatt helt riktige og livsviktige initiativ for å revitalisere søndagens gudstjenester. Volda Frikyrkje blir omtalt i dagens avis, som eksempel på hvordan de legger til rette aldersrelevante gudstjenester.

Konferansen «Gi Jesus videre» underbygger dette på en fantastisk måte. Fokuset på barn og unge er helt avgjørende for at Frikirken skal ha en nåtid og en framtid.

En forutsetning for at vi i Frikirken skal lykkes i å nå våre mål og kirkens oppdrag, er at vi står sammen og lever sammen i flergenerasjonsmenigheten.

Per Eriksen har skrevet «Deilig er hjorden, - en hyllest til flergenerasjonsmenigheten» og Egil Svartdahl har holdt foredrag for våre pastorer ut fra sin bok om flergenerasjonsmenigheten, «Gi det videre».

I en flergenerasjonskirke trenger vi ledere og medlemmer som klarer å holde flere tanker i hodet samtidig, her forstått som om å se de ulike aldersgruppene. Vår nød for å nå og utruste generasjonene under 40 år, trenger ikke å gå på bekostning av deres foreldre og besteforeldre. Har vi den nødvendige respekt i møte med alle generasjoner, kan vi lytte og ivareta ulike behov uten å sette generasjoner opp mot hverandre i stereotypier.

Vi skal vokte oss vel i Frikirken for en ubevisst bruk av hersketeknikker mot eldre mennesker, i full fart for å nå målene med å nå unge. Det gagnar ikke barn og unge, å miste respekt for oldefar.

Klarer vi å se de ulike menneskene og deres behov, samtidig som vi holder visjonen høyt? Jeg håper, og jeg tror det er mulig. Jeg ser at i mange kirker har unge fått altfor liten plass, da må det ryddes og ta viktige grep. Les «Prosjekt søndag», og få deg en tankevekker.

Vi håper at Frikirken skal bli viden kjent for å klare å være sunne flergenerasjonsmenigheter med god plass for alle. Budbæreren vil bidra til dette.

ARGANG

BUDBÆREREN 1984

Gi - med begge hender Julehøytiden minner oss igjen om at Gud ikke gav med én hånd. Han gav med begge. Han holdt intet igjen, men gav oss det beste og kjæreste han hadde. «For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv».

Jon Magne Lund, Bb nr 38

Ingen herskere til jul

Da jeg kom med i frikirkefelleskapet for snart 20 år siden, møtte jeg en åpen kultur med lave skuldre. Det var ulik vektlegging på en del forhold, men det var rom. Det var lave koder for formaliteter, posisjoner, form og farge. Jeg fant meg raskt til rette. Frikirken ble hjemme. Takknemlighet er den beste beskrivelsen av følelser for dette fellesskapet.

I september var det høytidelig innsettelse av tilsynsman i Østre presbyterium. Fra 1. november har jeg startet opp i betrodd stilling. Et av bibelversene som ble lest ved innsettelsen var fra 1. Peters brev: «Gjør dere ikke til herrer over dem som Gud har gitt dere ansvar for, men vær et forbilde for flokken». Som mange andre bibelord utfordrer dette kirkens tjenere og organisasjon i forhold til makt og posisjoner. Hierarki kan ofte være nødvendig i organisasjoner som for eksempel skal tjene penger eller er satt til å forvalte lover og retigheter. I kirken er hierarki derimot bom. Det kommer av at kirken først og fremst er en organisme, og at all makt er gitt til Jesus.

Vi er alle av samme høye rang. I 1. Peters brev finner vi også ordet om at «dere er en utvalgt slekt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk som Gud har vunnet for at dere skal forkynde hans storverk». I dette ligger det at vi først og fremst og sist er Jesu disippelflokk, sendt til verden.

Makt og rang er likevel ikke fremmedord i kirken. Realistisk vurdert har vel alle brukt eller opplevd makt i bruk, og vi er kjent med plassering i rang, i alle fall i det uformelle. Det viser seg fristende i det godes tjeneste å bruke regler og ordninger som maktmidler, særlig fordi det tilsynelatende gir beskyttelse og effektivitet. Ofte kan frykten være en drivkraft. Som mennesker er det heller ikke fremmed for oss å søke bekreftelser gjennom posisjoner, enten ved å holde på dem eller søke dem.

Ingen av oss går fri. Vi trenger å hjelpe hverandre til besinnelse, mest ved den aktverdige formen som heter godt forbilde. Vi trenger å oppmuntre hverandre til tjenerinn og frimodig liv som disipler, presteskap og hellig folk. Den viktigste relasjonen oss imellom er søskenrelasjonen, enten det er i kirkens organer og tjenester, eller i menighetsfellesskapene, mellom generasjonene eller i familiene.

Jesus er Herre. Han «gav avkall på sitt eget, tok på seg tjenerskikkelse og ble mennesker lik» og «da han sto fram som menneske, fornedret han seg selv og ble lydlig til døden, ja, døden på korset». Jesus er virkelig et forbilde for flokken! Jesus elsket kirken og ga seg selv for den. Visst er Jesus hode og herre. Men det er ingen jordisk hersker vi feirer i jula. Jesus vasker disiplers føtter, gir næring og pleier kirken, som sin egen kropp. La oss hjelpe hverandre å følge ham i liv og tjeneste.

Organ for Den Evangelisk Lutherske Frikirke
ANSVARLIG REDAKTØR:
ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK
Fast medarbeider fra kommunikasjonsteamet:
Geir Arne Johansen

Redaksjon og ekspedisjon:
Budbæreren
Pilestredet 69
0350 Oslo
Tlf. 22 74 86 00 -
Telefax 22 74 86 01
E-mail: budbæreren@frikirken.no

Bladet utkommer med 10 nummer pr. år.

Design: Fløde Magasindesign
Trykk: Amedia Trykk

Årskontingent: Norge og Norden kr. 490,-. Utlandet for øvrig kr. 550,-. Blinde og svaksynte kan få Budbæreren innlest på CD til samme pris. Abonnementet løper til skriftlig oppsigelse foreligger.

Tilsluttet Fagpressen

Men de ville ikke

JAN RETTEDAL

En av de såreste setningene jeg leser i Guds ord er setningen «men de ville ikke». Vi finner uttrykket både i de historiske, de poetiske og de profetiske bøkene i Det gamle testamentet. Og vi finner det i Jesu egen munn – da han gråtende sto oppe på Oljebergeget og så inn i den hellige by som ikke ville ha noe med ham å gjøre, og da i en enda mer personlig form:

Men dere ville ikke. (Matt 23:37)

Det er sårt å bli avvist når en vil hjelpe, og det er ekstra smertefullt når det handler om det viktigste av alt: å redde mennesker fra en evig død. Slik Herren opplevde det. Når Nehemja skildrer Guds kall og arbeid med sitt folk (9:5ff) viser han til alle hans velgjerninger mot dem opp gjennom historien som bare blir møtt med trass og uvilje fra hovmodige og misfornøyde stivnakker. Slik også salmisten Asaf skildrer dette i sin sterke læresalme: De trodde ikke på Gud og stolte ikke på hans frelse – og ville ikke vandre i hans lov. (Sal 78:10+22)

Sårest blir dette uttrykt i profetlitteraturen – mest distinkt hos Jesaja og Jeremia.

Hos Jesaja leser vi: For så sier Herren Gud, Israels Hellige: «Hvis dere vender om og holder dere i ro, skal dere bli frelst. I stillhet og tillit skal deres styrke være.» Men dere ville ikke.

(30:15) Profeten Jeremia maler dette bildet enda litt tydeligere for oss i kapittel seks, hvor han skriver: Så sier Herren: Still dere på veiene og se! Spør etter de gamle stiene, etter veien til det gode! Gå på den, så skal dere finne hvile for deres liv. Men de svarte: «Vi vil ikke gå der.» Jeg satte vaktmenn over dere. Lytt når hornet gjaller! Men de svarte: «Vi vil ikke lytte.» (v 16-17) I det påfølgende kapitlet konstaterer Herren deres hardhet og motvilje: Dere ville ikke høre når jeg talte til dere sent og tidlig, og dere svarte ikke når jeg ropte til dere. (7:13).

Det å ha Guds ord tilgjengelig slik Israel hadde det og slik vi i over tusen år har hatt det er både et enormt privilegium og en stor fare. Åpner vi oss for det, blir det mat og gir oss nytt liv og evig liv. Lukker vi oss for det, stenger vi oss selv ute fra fellesskap med han som er Ordet og til sist fra den himmel han har forberedt for oss. Og mange i vårt land har hørt Guds ord – mange ganger på mange måter gjennom mange år, slik Israelfolket hadde, men velger det bort. Velger å ikke ta det

inn over seg. Det er alvorlig og åpner opp for den mulighet at Gud ikke lenger makter å nå inn til oss.

Jesaja og Jeremia skriver om det også. I slutten av sin bok, tar Gud gjennom profeten bladet fra munnen og sukker oppgitt: Jeg hadde svar til dem som ikke spurte, jeg var å finne for dem som ikke søkte meg. Jeg sa: «Her er jeg! Her er jeg!» til et folkeslag som ikke kalte på mitt navn. Hele dagen rakte jeg hendene ut til et trassig folk som gikk fram etter sine egne tanker på veier som ikke er gode. (65:1-2) Profeten Jeremia uttrykker seg, om mulig, enda tydeligere i begynnelsen av sin profetbok: De gjorde ansiktet hardere enn stein og nektet å vende om. (5:3)

Mange er der i dag - dessverre. Jeg tenker ikke på verden eller på de som med glede både er Ordets hørere og gjørere. Men jeg tenker på alle dem som har vokst opp i en kristen familie, som har tilhørt en kristen forsamling, som kjenner Guds veiled-

AVVISNING - Det er sårt å bli avvist når en vil hjelpe, og det er ekstra smertefullt når det handler om det viktigste av alt: å redde mennesker fra en evig død, skriver Jan Rettedal. (Illustrasjonsfoto: Shutterstock).

ning for livet, men som ikke lenger vil det Gud vil, som vil definere sin egen tro. De vil ikke høre, og om de hører, så vil de ikke gjøre det de hører.

Den åndelige nøden i landet vårt skyldes ikke mangel på Guds ord – verken muntlig eller skriftlig, heller ikke mangel på møtesteder mellom himmel og jord, men mangel på hellig vilje til å bøye seg, til å gi Gud rett, til å si: Herre, jeg vil! Jeg vil det du vil, jeg vil leve slik du sier.

Gud kaller sine bortkomne og frafalne til omvendelse. Det er tid for å gi Gud rett, tid for å bytte ut den triste setningen «men de ville ikke» med omvendelsens glade: Jeg vil!

Den åndelige nøden i landet vårt skyldes ikke mangel på Guds ord

Lyset

Herrens komme har i adventstiden tre aspekter. Det første er at Jesus blir født her på jorden, som barnet i krybben. Det andre er at han kommer nær den kristne kirken og de troendes hjerter. Til slutt handler det om hans retur til jorden ved jordens ende. Lyset har en spesiell rolle i adventstiden. Lyset lyser opp mørket på samme måte som Jesus lyst opp jorden med sin tilstedeværelse. Adventskransens fire lys står for de fire søndagene i denne perioden. Lyset symboliserer at Jesus er verdens lys og oppfyllelse av profetien i Jesaja 9,2: «Det folket som vander i mørket, ser et stort lys. Over dem som bor i dødsskyggenes land, stråler lyset fram».

Stein Arve Graarud i Frikirkeaktuelt

Gull, røkelse og myrra

Mange har undret seg over gavene som Jesus fikk, for hva skulle dette lille barnet med gull, røkelse og myrra? Gavene forteller hvem Jesus er. Gull ble forbundet med kongemakt, og ved å gi Jesus gull hyllet de Jesus som om han var en konge. Røkelse var en gudegave, brukt i gudstilbedelsen. Myrra var kostbart og inngikk ofte i røkelse- og salveblandinger brukt til konger og stormenns gravferd (...) Vismennenes gaver peker framover, slik også englene gjør i møte med gjeterne: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket; I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren». (Luk. 2,10-11).

Arne Hersdal i menighetsblad for Brunlanes

Verdens frelser

Det kan være greit å ha med seg det perspektivet at det egentlig ikke var så god stemning den gang Jesus ble født. Han ble født utenfor ekteskap, i et matfat i en stall og hadde fattige foreldre. Han ble truet på livet som nyfødt og måtte rømme landet som flyktning. Så kom han tilbake og vokste opp under enkle kår i hjembyen Nasaret, før han begynte sin aktive tjeneste med å forkynne Guds rike og demonstrere Guds godhet. Til slutt fullførte han sin tjeneste, lidende på et kors, forlatt av Gud sin far. Ikke mye glitter og stas, men dette måtte til for at han kunne bli verdens frelser.

Jon-Arne Frøyland på Hamar Frikirke sine nettsider

Vil la gudstjenestene gjenspeile Frikirkens mål

FriBU har utarbeidet et dokument med tittelen «Prosjekt søndag». Dette er ment å være til inspirasjon og hjelp for menighetene i å nå aldersgruppene mellom 0-35 år.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

Frikirken hovedsatsning i årene 2018-2023 er Jesus til nye mennesker, Jesus til nye generasjoner og Jesus i hverdagen. Å nå aldersgruppen 0-40 år er en særlig prioritet. - Dette må gjenspeiles i gudstjenesten! Er vi ærlige med oss selv, må vi nok innrømme at mange av gudstjenestene våre ikke gjør det, sier daglig leder i FriBU, Håvard Haugland, som sammen med FriBUs seniorrådgiver Ingrid Halvorsen Heskje har ledet arbeidsgruppen som står bak Prosjekt søndag. Arbeidsgruppen er bestående av forskjellige folk fra Frikirken, som på ulike måter representerer unge voksne og småbarnsfamilier i kirkesamfunnet: Administrasjonsleder i Østsida Frikirke Renate Rott Orre, prosjektleder i FriBU og ungdomspastor i Lyngdal Frikirke Thore Søvik, tilsynsman i Søndre tilsynsområde Arnfinn Østerberg, ungdomspastor i Songdalen Frikirke André Myhren og ettåring i Hånes Frikirke, Solveig Bråtane. «Gudstjenesten er en unik mulighet

til å nå nye mennesker, nye generasjoner og hjelpe mennesker til å leve med Jesus i hverdagen. Dette ønsker vi å hjelpe dere med å få til», skriver arbeidsgruppa bak Prosjekt søndag.

- Søndagen er vår høytidsdag. Kirken som helhet opplever en dramatisk nedgang i antall deltakere på gudstjenestene i Norge, og dette er spesielt merkbart i aldersgruppen 0-35 år. I vårt kirkesamfunn erfarer vi en nedgang i antall døpte og konfirmererte, og gjennomsnittsalderen øker. Vi blør, og dersom vi ikke ser en endring i denne trenden, vil det gi alvorlige følger for våre menigheter. For å se levende menigheter i vekst må hovedfokuset vårt være på aldersgruppen 0-35år, med et særlig fokus på førstegangsforeldre med barn fra 0-5år, sier Haugland.

TOK GREP

Prosjekt søndag ble først presentert og delt ut på pastorsamlingen i juni, og hele dokumentet ligger tilgjengelig nedlastbart på FriBUs hjemmeside. Flere menigheter har tatt Prosjekt søndag i bruk på ulike måter, Volda Frikyrkje er en av dem. - Vårt arbeid med denne tematikken strekker seg litt lengre tilbake enn Prosjekt søndag-dokumentet. Vi har nok hatt et gudstjenesteliv som best har appellert til barnefamilier og mer til å tilfredsstille voksen og eldre-generasjonen, enn ungdom og unge voksne, sier pastor Sølve André Hatlen. Han presiserer at Volda Frikyrkje ikke har lansert Prosjekt søndag

som konsept eller som begrep i menigheten, men at de bruker det til bevisstgjøring og inspirasjon for lederskapet i den løpende planleggingen.

- Vi har tatt grep for å bli flinkere til å fornye sang og musikk i gudstjenestene, og vi har ei ressursgruppe som arbeider kontinuerlig med dette. I tillegg har vi jobbet med form og innhold i første del av hovedgudstjenesten det siste året. Dette arbeidet er foreløpig ikke fullført, selv om vi er i gang med å gjøre noen konkrete endringer.

Vi har fornyet nattverdliturgien, for at språket ikke skal oppleves utdatert og gammeldags. Vi prøver å fase ut klassisk form for kunngjøring til fordel for lyd-, bilde, og tekstinformasjon, som kan gå på skjerm før og etter gudstjenesten. Så har vi jobbet med å fornye språk og eventuelt form på syndsbejnelsen og eventuelt flytte den til etter at søndagskolen har gått ut. Og til fordel for kunngjøring og syndsbejnelser helt i starten, har vi forsøkt å få inn en kreativ innledning som en pekepinn på tekst og tema, sier Hatlen.

UNGT ENGASJEMENT

- Har disse endringene gitt målbare resultater i form av økt oppmøte på gudstjenestene eller andre ting?

- Så langt har vi ikke oppnådd noen konkrete målbare resultater på de ordinære gudstjenestene våre. Men vi har ikke bare diskutert og lagt planer og gjort endringer, vi har også lengtet og bedt om at unge må finne seg godt til rette og ta sin plass i menigheten, og det har vi fått rikelig bønnesvar på. Rett før påske ble vi kontaktet av en gruppe studenter og unge voksne, som ville starte «Støperiet» i Volda i regi av Volda Frikyrkje.

Og dette er allerede et blomstrende søndagstilbud i menigheten. Hver tredje søndag i høst har det kommet i gjennomsnitt 40-45 studenter og unge voksne til Frikyrkja for å være med. Støperiet har nå skapt et gudstjenestetilbud som er åpent for alle, men som primært er målretta mot 18-35 aldersgruppen. Så gjenstår det å se hvordan vi som forsamling kan smelte ihop med dette miljøet, og hvordan det ordinære gudstjenestelivet vårt kan hente im-

pulser og fornye seg i et godt samspill, sier pastoren.

Hans erfaring er at unge mennesker engasjerer seg like mye som andre, men at de er langt mer vare på å komme inn i etablerte miljøer der det kan oppleves «trangt».

- I tillegg er de nok tryggere på å ta sin plass når de får gjøre det sammen med likesinnede, folk som de opplever at de står på likefot med. Og så trenger de forbilder for hva de kan være med på å skape, som de opplever som både attraktive og realistiske. I livsfasene fra pubertert og fram til etablert familieliv, tror jeg de er mindre villige til å gå til gudstjeneste dersom form, innhold og kultur ikke appellerer. Skal de likevel gå til gudstjeneste, så trenger de i det minste et eget "rom" utenom gudstjenestene hvor de selv kan bidra til egen trivsel uten for store forstyrrelser. Og de trenger en kobling til det store gudstjenestefelleskapet, i form av positive relasjoner til de som er i andre aldersgrupper og livsfaser, mener Hatlen.

STARTER HOS LEDERNE

- Nå som vi er inne i advent og det nærmer seg jul, vet vi at folk ofte er mer positive til kirken. Har dere gjort noen refleksjoner eller tatt noen grep i forhold til det?

- Tidligere har vi hatt en juletreff i romjula, men det har i nokså stor grad bare samlet våre egne. I år prøver vi å arrangere leirklubb lørdagen før jul, og den avslutter vi med julefest på ettermiddagen og håper å få med mange barn og foreldre i nabolaget.

- Hva er ditt råd til menigheter som ikke har startet opp med Prosjekt søndag?

- Prosjekt søndag vil hjelpe oss å fokusere innsatsen vår på å overlevere Jesus til neste generasjon, vinne nye mennesker for Jesus, og at Jesus må være med i hverdagen. Det er ikke enkelt, men heller ikke umulig, uavhengig av hvilket utgangspunkt man har som menighet. Prosjekt søndag gir så klart ingen fasit på hvordan dette skal se ut, men det gir mange gode innspill. Og jeg tror det starter med en nød i hjertet til leder-

FAMILIEGUDSTJENESTE

Prosjekt søndag vil hjelpe oss å fokusere innsatsen vår på å overlevere Jesus til neste generasjon, sier pastor i Volda Frikyrkje, Sølve André Hatlen. (Foto: Volda Frikyrkje).

ARENA FOR DE UNGE

Hver tredje søndag i høst har det kommet i gjennomsnitt 40-45 studenter og unge voksne til Volda Frikyrkja for å være med i fellesskapet «Støperiet».

(Foto: Volda Frikyrkje).

ne våre. En lengsel etter at Jesus får ta plass og bli stor, sier Sølve André Hatlen.

SELVEVALUERING

- Det er viktig for meg å si at dette dokumentet ikke er en fasit. Det skal inspirere, og bunne ut i et dypt ønske om å nå aldersgruppen 0-40. Prosjekt Søndag er mer enn en gudstjeneste, det er en måte å tenke på. Vi ønsker at eldsterådene tar en aktiv stilling til dette. Dette dreier seg ikke om en kamp mellom yngre og eldre generasjoner. Det handler om en dyp nød og en lengsel etter å nå de unge. Intensjonen vår er, slik Sølve André Hatlen beskriver det, nettopp at dette skal være til refleksjon og inspirasjon. For vi kan ikke forvente at vi skal nå småbarnsfamiliene og unge voksne hvis vi ikke er villig til å endre på noe. Mye kan gjøres med relativt små og enkle grep, sier FriBU-leder Håvard Haugland.

- Det kan dreie seg om alt fra en godt gjennomtenkt liturgi- og møteplan, til å tilrettelegge for småbarnsforeldre som trenger et sted å parkere barnevognen og skifte på barnet, mener han.

- Først og fremst handler dette om hjerte og vilje, sier FriBU-lederen, som ønsker at eldsterådene skal være ærlige og strenge med seg selv og stille kritiske spørsmål. - Tenk gjennom hvorfor dere holder på med det dere gjør. Fungerer det? Gir det mening? Er det noe av dette dere bør slutte med? Hvorfor gjør dere det på denne måten?

Han får støtte av FriBU-kollega In-

grid Halvorsen Heskje. - Dette går rett inn i Frikirkens målplan. Vi er på feil spor hvis vi tror at dette skal gå av seg selv. Vi må stoppe opp, evaluere og se hva vi vil. Vi må tørre å gjøre endringer. Og hvis vi skal nå unge barnefamilier, må vi satse på søndagsskole, sier hun.

En god øvelse kan være å tenke på den familien som har «den første kullen på magen» eller som planlegger å få barn, mener de to:

- Tenk praktisk. Reflekter litt over hvordan de opplever å komme til kirken, og om det er tilrettelagt for dem som småbarnsfamilie. Hvor parkerer de vognen? Er det bleier på badet? Opplever dere at dere er «viktige», eller blir dere parkert i tre år før dere er naturlig tilbake, som småbarnsforeldre?

- Også må det være lov å si at «dette er kjedelig». Det er ingen vits i at ungdom på 12-13 år skal sitte og kjede seg i kirken, og kjenne at det som snakkes om er helt irrelevant for livene deres. En forutsetning for at de skal ha et utbytte av det, er at de må forstå hva som skjer, sier Haugland.

ANBEFALER MENIGHETENE Å TA DET I BRUK

- FriBU tok initiativet til å arbeide mer med gudstjenesten gjennom «Prosjekt søndag», og jeg mener at prosjektgruppa stiller noen svært viktige spørsmål i dokumentet som skal hjelpe menighetene til å tenke helhetlig om Gudstjenestearbeidet,

sier synodeformann Jarle Skullerud. Han mener at dette ikke primært handler om form, men om en bevisstgjøring om hva gudstjenesten er og hvem den er til for. - Jeg vil anbefale alle menigheter å jobbe med dette dokumentet, og å finne ut hva dette betyr i deres situasjon. Vi skal være takknemlig for at vi har en barne- og ungdomsorganisasjon som er tett på våre menigheter, og som fanger opp behov og våger å vise vei, sier Skullerud.

Ifølge synodens nestformann, Anne Mari Schiager Topland, er Prosjekt søndag et strategisk prosjekt inn mot Frikirkens tre målsatsinger; Jesus i hverdagen, Jesus til nye generasjoner og Jesus til nye mennesker. - Det kan hjelpe lokalmenighetene våre til å arbeide med gudstjenestene slik at det blir lettere for yngre generasjoner å kjenne seg hjemme, ta plass, være med å forme gudstjenestene og be med seg sine. Ved hjelp av kortfattet og spisset undervisning og spørsmål til samtale, kan dokumentet bli en hjelp når lokalmenighetene arbeider med gudstjenester. Et mål er å gjøre det enklere for nye og yngre generasjoner å kjenne seg hjemme i innhold og form, slik at gudstjenesten prioriteres og også blir en hjelp for hverdagslivet. Både ved hva vi får med oss fra gudstjenesten, hva vi får lagt fra oss, og hvordan vi får være med å tjene i fellesskapet, sier hun.

Vil gi Jesus videre

Ta deg tid til å gi budskapet om Jesus! La barnekirken være det viktigste i kirken. Med ulike kreative temavinklinger, ble både unge og voksne utfordret til å ha fokus på de som kommer etter. Det var over 300 deltagere fra Frikirken på den første felleskristne frikirkelige trosopp-læringskonferansen, dermed var Frikirken ett av to kirkesamfunn som var best representert i Kristiansand.

Tekst og foto
ANNE KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK

“Gi Jesus videre” var en milepæl for norsk frikirkelighet i å stå sammen om å sette fokus på aldersgruppen under 40 år. - Når Frikirken sender 300 ledere på en slik konferanse opplever jeg at vi tar statistikker om at det er frafall i gruppen under 40 år på alvor. Vi er det kirkesamfunnet etter Misjonskirken Norge som sendte flest deltagere. Jeg er stolt av å være en del av et kirkesamfunn som vil noe og våger å tenke annerledes. Jeg opp-

lever at vi som kirkesamfunn vil satse på neste generasjon og gi Jesus videre. Det kommer til å gro godt i fotsporene våre dersom vi satser på neste generasjon, sier leder i FriBU, Håvard Haugland.

Det var FBU som arrangerte Gi Jesus videre. FBU består av barne- og ungdomsorganisasjonene i sju ulike kirkesamfunn: Frelsesarmeen (Fabu), Misjonskirken (MKNU), Frikirken (FriBU), Pinsebevegelsen (PBU), De frie evangeliske forsamlinger (DFEFung), Baptistkirken (UngBaptist) og Metodistkirken (MBU).

Synodeformann Jarle Skullerud og flere fra synodestyret var på konferansen. Han skriver følgende på et blogginnlegg på Budbæreren nettside:

“Etter konferansen sitter jeg igjen med tre tanker. Jeg er takknemlig og glad for at frikirkeligheten i Norge har barne- og ungdomsorganisasjoner som går foran og viser vei. Vi må lytte til FriBU og de andre organisasjonenes kompetanse, lære av dem og implementere dette i våre menigheter. Gå ikke glipp av alle ressursene du kan finne på FriBU nettsider.

Vi må begynne å snakke språket til de vi ønsker å nå, før de dukker opp. Om vi ønsker at småbarnsfamilier skal komme til våre menigheter, må det være stallebord, leketeppe med trygge leker, og gjerne bleier tilgjengelig. Om mennesker skal kjenne seg hjemme på en gudstjeneste, må de oppleve at det er forutsigbart og trygt. De trenger å identifisere seg med

minst én av de som står foran. Så er det bare å tenke gjennom hva vi ellers må legge til rette for, for å nå andre grupper.

Vi trenger å hjelpe hverandre med enkle, slitesterke trospraksiser i hverdagen, samtidig som vi trenger å fokusere på trosopp-læring i alle faser. FriBU har hjulpet oss et langt stykke på vei, gjennom deres verktøy for de ulike fasene barn og unge er i. Om du ikke kjenner igjen dette, vil jeg oppfordre deg til å sjekke ut FriBU nettsider”, skriver Skullerud.

Karina og Jarle Waldemar har skrevet bok om tro i hjemmet. Jarle Waldemar innledet med å vise til tre funn fra forskning på trosformidling.

Forskere har sett på hvorfor familier lykkes i å overlevere troen videre.

Når barna så og opplevde at foreldrenes tro utgjorde en forskjell for de voksne, ville barna i hovedsak følge foreldrene i samme fotspor.

En annen erfaring er at unge voksne oftere ville dele samme tro og engasjement som foreldrene, hvis de hadde en tett relasjon til foreldrene.

En siste observasjon er at unge kristne som forlot troen, i større grad ville finne tilbake til den der-

som foreldrene opplevdes tålmodige og støttende.

I en panelsamtale løftet Håvard Haugland fram materiellet FriBU har laget på fase-tenkning. De ønsker at foreldre skal være trygge trosformidlere og de ønsker å gi kunnskap om de ulike epokene barna er i og

hvordan tro kan formidles.

Linda Andernach Johannesen som jobber i Misjonskirken Ung sier at barn og unge kommer kanskje til kirken på grunn av godt opplegg, men de blir hvis de har fått venner. Det å skape gode relasjoner i kirken, gjør det enklere å invitere nye inn, sier hun, og påpeker viktigheten av åpne hjem som ser nabobarna og kirkeuvante barn og unge.

Dette støtter FriBU og representantene i panelet fra Pinsebevegelsen.

Avslutningsvis sa Håvard Haugland til de som er foreldre: - Vi skal få hvile i at Jesus elsker barna våre mer enn vi gjør.

-Mange føler at de mislykkes med andaktsliv og alt dette. Men husk, det er viktigere med 20 sekunder på det jevne enn 20 minutter en eneste gang fordi det var drepende kjedelig. Det er mye god andakt i godt blikk, sier Linda Andernach Johannesen.

Med evangeliet

til u

Vi opplever i disse dager at mennesker kommer til tro på Jesus på alle Frikirkens «felt» innenfor misjonsarbeidet. I flere land opplever utsendingene våre en økt sikkerhetsrisiko for seg selv og de lokale Jesustroende. Budbæreren presenterer her arbeidet, men vi må holde lav profil om navn og i noen tilfeller land. Som kirkesamfunn gleder vi oss sammen med utsendingene som får lede mennesker til tro på Jesus.

YUMI-CHAN VIL SE SITT FOLK FRELST

På en varm søndag i september var 45 voksne og barn, rundt halvparten kristne, samlet i hagen til familien Hirata. Yumi-chan, en mor til to små gutter, tok imot Jesus i år og ville nå bli døpt. Hun inviterte sine nærmeste til dåpen, også sin ennå ikke kristne mann. Før dåpen fortalte Yumi-chans hennes dypt rørende troshistorie, hvordan Gud hadde forvandlet livet hennes til noe mye bedre. Hun har vokst veldig som kristen dette året, med hjelp fra mange rundt henne. Spesielt gjorde Julia sitt sykdomsforløp mye med henne. Etter at Yumi-chan fikk forbønn fra mange lesere fra «Frikirken – med evangeliet til unådde» - Facebook siden, kjente hun troen ble reell. I en full neddykkelse og mange gledestårer, ble Yumi-chan døpt i en underlig sammensetning av Guds folk og interesserte. Etter dåpen har mange snakket om å tro og å bli døpt. Vi ber og håper at Jesus vil røre ved flere av disse. Be spesielt om at hele familier blir døpt. Å være den ene i familien som er kristen kan være svært tøft da det ikke er et åndelige fellesskap. Da kan djevelen lett få et spillerom. Yumi-chan er heldig, da hun har en støttende mann, selv om han ikke har tatt imot Jesus.

I dagene etter dåpen har Yumi-chan fått en visjon om at vi drar over hele Japan for å lovprise Gud, høre historiene til dem vi møter og at vi gir

evangeliet til folk slik at de kan tro og bli døpt.

Siden Frikirkens utsendinger startet arbeidet i Nagoya i 2015, har 14 blitt døpt og flere husfelleskap startet opp. Arbeidet med å evangelisere og disippelgjøre er vårt hovedarbeid og vi ser at dette arbeidet fungerer godt i relasjonen med andre lokale menigheter.

2019 har vært et svært annerledes halvår for Frikirkens utsendinger i Japan. Knut Ola og Ruth mistet sin yngste datter i juli etter ni måneder med hjernekreft. Marianne Jacobsen avsluttet sin misjonærtjeneste, mens Helga Irene og Andreas Bagaas begynte sin tjeneste for Frikirken her i Japan. Selv gjennom mye forandring, kjenner vi at Gud er nær og leder.

DÅP I MIDTØSTEN

Det har vært en spennende tid her i Midtøsten. I byen vår opplevde vi i våren 2019 et lite gjennombrudd, der vi fikk være med å døpe fem fra to forskjellige familier, pluss at det er andre som nærmer seg dåp. Det har vært stort å få oppleve at mennesker tar imot Jesus, spesielt etter en periode der opplevelsen har vært at ingen vil høre på det vi har å si. Vi har fått gjøre mye bra de årene vi har vært her, men å se mennesker ta imot Jesus har vært det store målet. Så har jeg undret meg over at mange av de vi har møtt har vandret mot Jesus lenge før vi kom til byen, og de har vandret mot Jesus i tider da vi var frustrerte over at ingen kom til Jesus. Det er ikke alltid vi ser hvordan Gud jobber!

Vi kom tilbake i august, og opplever at nye mennesker som søker Jesus kommer i kontakt med oss, og det er utrolig spennende. Nylig fikk jeg møte «Jamal». Han kom hjem til meg på besøk og fortalte at han har trodd på Jesus siden første klasse. Først i fjor delte han det med noen. Han kommer fra en konservativ familie, er gift og har flotte barn, ifølge han kan ingen få vite at han tror på Jesus. Vi har snakket med Jamal om hvor viktig det er for oss som følger Jesus å komme sammen for både fellesskap, Guds ord og bønn. Vi ber om at han skal få mot til å møte andre som han i byen, og få et fellesskap der han kan bli bedre kjent med Jesus.

Nylig satt jeg sammen med Hammad. Han er en ung student som har latt seg døpe. Vi leste sammen om åndens gaver, og om viktigheten av kjærlighet fra første Korinterbrev 12 og 13. Hammad liker å studere bibe-

len og å be. Han er en ledertype, og er modig. Vi tror han kan være med å lede andre til Jesus.

Vær med å be for både Hammad og Jamal, og de nye troende. Spesielt ber vi om mot til både å velge Jesus, og å dele med andre.

INNVANDRERARBEID I NORGE

Frikirken er sterkt delaktig i et nettverk i NORME som fokuserer på arbeid blant muslimer og troende med muslimsk bakgrunn. I mai ble disippelkurset Kom og følg meg lansert på en konferanse i Oslo i regi av NORME. Arbeidet med oversettelsen av kurset ble utført av tre frivillige Frikirkefolk på Sørlandet og koordinert av Frikirkens innvandrerkonsulent, i samarbeid med Prokla Media. Kurset brukes nå av flere menigheter både i Frikirken og i andre sammenhenger. Be om at dette skal bære rik frukt både i enkeltmennesker og i fellesskap i tiden som kommer.

Vi er også veldig delaktig i arbeidet med Al Massira, som er et filmbasert verktøy for å presentere hvem Messias er for søkende mennesker fra Midtøsten og andre steder. I løpet av 2019 vil totalt rundt 40 Frikirkefolk ha fått opplæring, og vil være klare for å invitere med seg venner på en spennende reise. Al Massira betyr Reisen på arabisk.

Tidligere i år viste vi 10 minutter av den første filmen i Al Massira, til en tenåring fra Midtøsten, som har vokst opp i Norge. "Dette er akkurat de samme spørsmålene som jeg selv har", sa han. Han ga uttrykk for at han ikke vet om han vil lande i islam eller i kristen tro i framtiden, og derfor er det veldig bra å kunne gå noen skritt sammen med ham for å utforske den kristne troen.

Be for alle som bruker eller ønsker å bruke Al Massira eller Kom og følg meg denne vinteren, om at det skal bære frukter og at vi kan få se flere fra andre nasjoner begynne å følge Jesus og leve i fellesskap med ham.

'HANAN' BLANT MUSLIMER

Vår dame som jobber blant muslimer i Midtøsten, har nå startet et 10 ukers kurs for damer som har gått gjennom traumer, eller som lever i pågående traumer. Deltakerne denne gangen har alle barn som er funksjonshemmet. Opplegget lærer damene om hva et traume er og hvordan man kan jobbe seg gjennom det, og de lærer seg å uttrykke ulike følelser. Det er også mye fokus på å være en støtte

Be om at dette skal bære rik frukt både i enkeltmennesker og i fellesskap i tiden som kommer

nådde

MIDTØSTEN Frikirkens ut-sendinger forteller om spennende tider, der flere mennesker tar imot Jesus. (Foto: Privat).

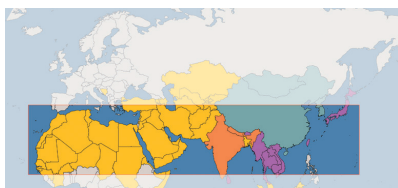
for hverandre, ikke bare å gi råd eller å dømme hverandre. 'Hanan' er også veldig åpen om hvordan hun har fått hjelp gjennom sin tro på Jesus for å jobbe seg gjennom traumer hun har opplevd. Be gjerne om at disse damene skal få måter å bearbeide eller lære seg konstruktive teknikker som vil hjelpe i pågående traumer, og at de skal bli berørt av Guds kjærlighet og omsorg gjennom dette.

Gruppen av Jesusetterfølgere fra muslimsk bakgrunn, skal ha en julekonferanse 1. og 2. juledag med tema 'Vår vandring med Gud, og å stole på at han gjør mirakler blant oss'. Disse troende har ikke familie å feire høytiden med, og det kan være veldig sårt. Derfor er det flott at de kan være hverandres familie og lage sin egen julefeiring.

Innhold fra denne artikkelen skal ikke legges ut på nett eller deles på sosiale medier.

JAPAN Utsendingene er med og synger julen inn for de eldre, sammen med lokale kristne. (Foto: Privat).

INGJERD GRIMSTAD BANDAK

Forbilder

Da var det allerede advent igjen, og kalenderen er for mange av oss full av juleavslutninger og hodet fullt av alt som vi skal rekke nå før julen ringes inn.

I skrivende stund er jeg på en konferanse med Digni i Etiopia, sammen med partnere fra Midtøsten og engelsktalende Øst-Afrika. En dag var tema hvordan klimaendringer gjør de sårbare så mye mer sårbare. Her er jeg omgitt av arbei-

dere som jobber i virkelig tøffe områder og ofrer mye av sin komfort på alle plan for å kunne se en positiv endring i lokalsamfunn. Og jeg kjenner på realiteten av at vi i Vesten – inkludert meg selv – trenger å kjøpe mindre materielle ting. Jeg må også gjøre min del for klimaet, fordi det er noen mennesker som betaler en utrolig høy pris for vår tids grådighet.

Jeg blir så glad og taknemlig når jeg tenker på

alle dere i Frikirken som står på nå før jul og samler inn penger til misjonsarbeidet vårt på mange forskjellige måter. Dere er mange som har messer, basarer og mye annet i denne tiden, og det er mye jobb å lage eller skaffe alt som trengs. Dere er forbilder i at dere prioriterer å stå på og gjøre noe for andre i denne tiden hvor så mange av oss glemmer resten av verden litt. I år samler vi inn til arbeid våre

utsendinger driver blant hjemløse i Japan. Gjennom arbeidet får folk som lever på gata en gang i måneden et måltid mat, et håndtrykk, blikk-kontakt, et smil og et ord fra bibelen.

I dette nummeret av Budbæreren får dere lesere oppdateringer fra noe av arbeidet vårt i andre land. Vi kan samlet være stolt av det vi får være med på gjennom våre ulike bidrag. Tusen takk for det dere gir

til vårt misjonsarbeid, både gjennom privatgaver, julemesseinnsamlinger eller ved å kjøpe gavekort til jul. Ha en god adventstid og julefeiring til minne om Jesusbarnet som ble født i stallen, langt fra glitter og stas – men med et englekors som sang: «Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker som Gud har glede i (Lukas 2:8)».

MAT TIL HJEM-LØSE

To ganger i måneden deler vi ut mat og forteller om Jesus til hjemløse i sentrum av Nagoya. Når vi kommer, står allerede 50-60 kvinner og menn i kø. Vi hilser på hver enkelt. Så følger en kort gudstjeneste, før vi deler ut maten. Det handler ikke bare om mat for kroppen, men om samhold og å kjenne seg verdsatt – mat for sjelen.

TUSEN TAKK!

VIPPS til 7777.
Giro 3000.21.94976,
merk 15010.

fri kirken
frikirken.no/misjon

Tilbake til «et land i Sentral-Asia»

Våre utsendinger har vært i permisjon det meste av året, i forbindelse med adopsjon av ei lita jente på tre år. De har allikevel jobbet en del fra Norge, og dermed fått forlenget sin permisjon. Mange Frikirker har fått besøk av dem i menigheten sin, eller møtt dem på Visjon i løpet av 2019. De har også vært to turer i landet de jobber i, den siste turen var i november. Det har vært viktig å ta de turene for å få et inntrykk av hvordan det vil være for jenta å bo der, og

å få treffe teamet. Heldigvis har jenta kommet svært godt overens med de andre barna på teamet. I siste halvdel av januar flytter familien tilbake til hjemmet sitt der de arbeider blant 'Et folk i Sentral-Asia'. Husk dem gjerne i bønn. Det er en håndfull troende i byen, og byen er på størrelse med Oslo. Det finnes ingen andre kristne arbeidere der som vi er kjent med – annet enn teamet som våre utsendinger er på. Og den politiske situasjonen er utfordrende.

Gi til misjon

Det er mange måter å støtte Frikirkens misjonsarbeid på. På Frikirkens hjemmeside er forskjellige land og prosjekter, samt FriBUS egne misjonsprosjekter, presentert med innsamlingsmål og hittil innsamlede midler til hvert enkelt prosjekt. Det er mulig å bli fast giver eller å gi enkeltgaver, i tillegg kan man opprette sin egen innsamlingsaksjon. Frikirken er

med på å nå de unødige folkeslagene med evangeliet. I 2019 har Frikirken elleve egne utsendinger; sju av dem i Japan og fire på flere steder i Midtøsten. Alle er i det såkalte 10-40-vinduet. I tillegg støtter Frikirken flere lokale utsendinger i landene vi jobber i. For ytterligere informasjon se gi.frikirken.no, eller send epost til misjon@frikirken.no.

Gi årets julegave til hjemløse i Japan

Gjennom julegaveaksjonen i år samler Frikirken inn penger til arbeidet blant hjemløse i Japan.

To ganger i måneden deler Frikirkens utsendinger ut mat og forteller om Jesus til hjemløse i sentrum av Nagoya. De forteller at når de kommer, står allerede 50-60 kvinner og menn i kø. Flere bor i pappesker under broer, mens an-

dre bor på ulike steder i byen, og alle trenger praktisk hjelp av ulike grunner. «Vi hilser på hver enkelt. Så følger en kort gudstjeneste, før vi deler ut maten. Det handler ikke bare om mat for kroppen, men om samhold og å kjenne seg verdsatt», forteller utsendingene. Alle får hver sin boks med rykende varm ferdigmiddag. For et par år siden begynte de også å dele ut julegaver til de hjemløse - for eksempel

undertøy og varme klær.

På Frikirkens hjemmeside ligger ressurser som fritt kan benyttes av menighetene til innsamlingsarbeidet. Der ligger også en video fra arbeidet, samt plakater og informasjonark til nedlastning. Et banner er laget til bruk på Facebook og nettside. www.frikirken.no/julegave2019

Misjonen selger også i år gavekort på 200, 300 eller 500 kr som

HÅP Frikirkens utsendinger deler ut mat og forteller om Jesus til hjemløse i Nagoya. (Foto: Privat).

kan gis bort i julegave. Kontakt misjon@frikirken.no i god tid før jul om dere ønsker å få tilsendt gavekort, oppfordrer misjonsteamet. Det går også an å gi direkte til julegaven via Frikirkens gaveside.

Bønneliste

Frikirkens utsendinger

Midtøsten:

- En familie
- 'Hanan'

Et folk i Sentral-Asia:

- En familie

Japan:

- Helga Iren og Andreas
- Knut Ola og Ruth Kari
- Ingebjørg og Nathan

Israel:

- Viktor, generalsekretær i bibelselskapet i Israel
- Andy og Daisy, Tel Aviv outreach center
- Joel i Netivah

Palestina:

- Nashat, generalsekretær i det palestinske bibelselskap
- Diana og Simon, prosjektledere for Digniprosjekter

Mali:

- Rahila og Salomon (familien fra Nigeria)

Innvandrerarbeid:

- Per Kristian
- Mozghan

Kontaktmisjonærer:

- Et ektepar i Midtøsten
- En familie i Midtøsten
- Solveig og Randal i Thailand
- Inga May og Niklas i Thailand

- Cecilie og Stephen Thomas på Madagaskar
- En familie i Midtøsten
- Ingvild og Thomas Olafsrud på Hawaii
- Heidi Evensen på Filippinene
- Marianne og Jonny Mydland i Kenya
- Jorid og Ned Spiecker
- Anne Marit og Alwyn Viljoen i Norge
- Anne Brit og Kassim i Uganda
- Thomas og Katie i Australia

Av sikkerhetsmessige grunner kan vi ikke bruke etternavn på alle Frikirkens egne utsendinger og kontaktmisjonærer

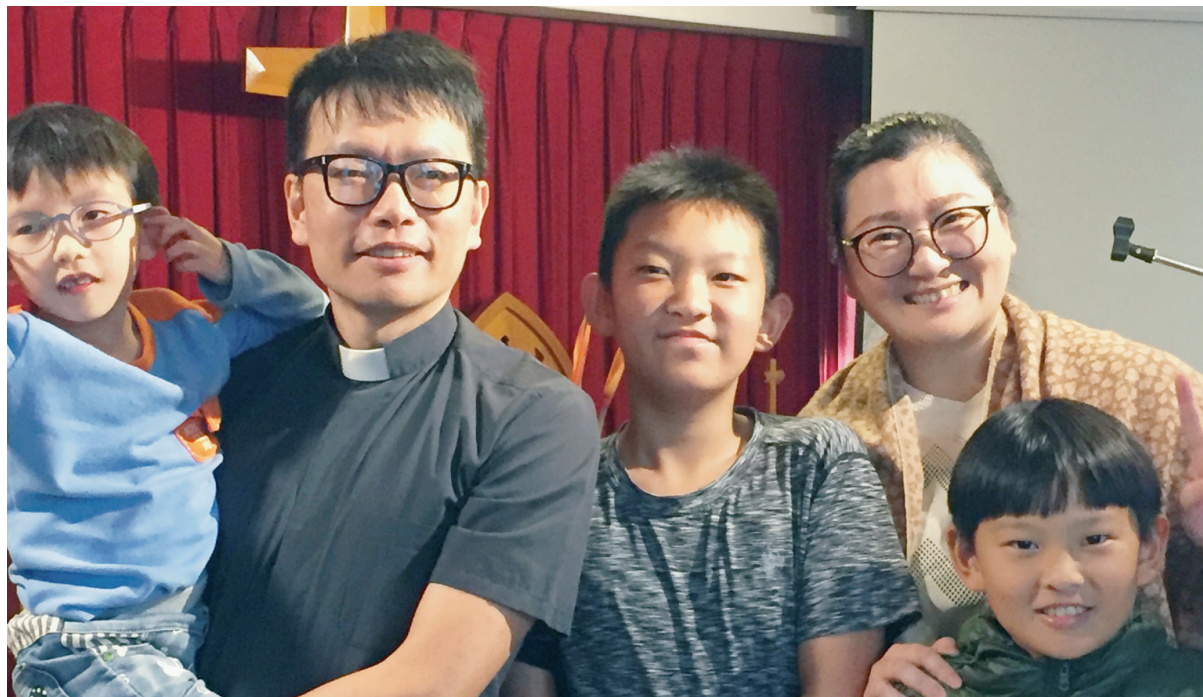

«Jeg ber for dere i Norge hver dag!»

Dette er en hilsen til Frikirken fra en bror i vår søsterkirke på Taiwan.

Yu Guanzhung er med i handi-capgruppen som har hatt samlinger ukentlig i 30 år. Da han skulle fortelle om seg selv, begynte han med å si: «Jeg ber for dere i Norge hver dag!» En av kvinnene hadde vært alvorlig syk og følte at Gud hadde ført henne gjennom dødsskyggens dal. «At jeg lever er et under. Jeg vil leve hver dag til Guds ære!» Disse vennene lever alle med store begrensninger, men vitner så tydelig om Guds grenseløse kjærlighet!

Min tante, Ruth Hedvig Hasselgård, var med til Taiwan på besøk i november. I Dungshi kirke fortalte hun: «Jeg var alene igjen i Norge da foreldrene mine og min bror og familie reiste hit til Taiwan som misjonærer. Siden den gang har jeg bedt for arbeidet. Det er fantastisk å få møte en levende menighet her i

SØSTERKIRKE Synodeformann Liu med kone og deres tre sønner.

dag!»

En fra menighetsrådet svarte: «Vi er så glad i menigheten vår og glad for at vi kjenner Jesus! Tenk at vi ikke hadde hatt denne menigheten hvis ikke Frikirken og din far hadde begynt arbeid her i byen! Vi

er så takknemlige!»

Frikirkens misjonsarbeid har båret mye frukt, og i dag er det seks levende menigheter som fortsetter å bringe evangeliet ut i en høyst utfordrende tid. Gud åpner veier, og de når langt – til alle generasjoner

og samfunnslag – og drivkraften er helt merkelig: kjærlighet og omsorg for alle mennesker.

For så høyt har Gud elsket verden!

Nora Margaret Gimse

Hanyin menighet tilbake i egne lokaler etter 70 år!

70 år har gått siden Frikirkens kinamisjonærer, Nora og Nils Lian, arbeidet i Hanyin, 60 km fra Ankang. Fra 1949 og fram til i dag har myndighetene leid ut kirketomten til ulike aktører. For 10 år siden begynte igjen en flokk kristne å smales til åpne møter i leide lokaler. Samtidig ba de myndighetene om å få tilbake kirkeeiendommen. I sommer skjedde det utrolige: menigheten fikk beskjed om at halve eiendommen nå var deres, og at de kunne flytte inn i et av lokalene

som stod på tomte!

En flokk på 50 kristne var samlet i deres «nye» kirke en formiddag i november da jeg besøkte dem. Koret sang: «Halleluja, halleluja, pris Herren, han er stor, hans miskunnhet varer til evig tid!»

Leder av menighetsrådet, søster Chen, sa: «Vi vil takke Frikirken for at dere kjøpte denne tomte for så mange år siden og forkynte evangeliet her i byen! Vi takker også myndighetene som har fristilt disse bygningene, slik at vi igjen kan

bygge en menighet her i Hanyin og fortsette å forkynde evangeliet.»
Hanyin menighet, på Frikirkens

første misjonsfelt, trenger å få stå på våre bønnelister igjen!

Johan Tidemann Johansen

"RETREAT PÅ LIA GÅRD"
15.-18. MARS 2020

Stavern Folkehøyskole inviterer til kortkurs og retreat på Lia gård ved Koppang i Østerdalen 15.-18. mars 2020. Retreaten arrangeres i samarbeid med tidskriftet Pilegrim og Frikirken. Retreaten er åpen for alle. Påmeldingsfrist 1. mars 2020. Påmelding og info www.stavernfhs.no

Peter Halldorf leder retreaten sammen med Sidsel Lauten, Ivar Johnsen og Arnfinn Løyning

25.-28. MAI
G
J
S
Y
N
2020

Tidligere ansatt i Frikirken, nå pensjonist? Sett av dato.

"Kropp og And, hånd i hånd"
20.-24. APRIL 2020

Dugnad+felleskap=gøy

Påmelding og info www.stavernfhs.no GRATIS! Påmelding innen 1 april

STAVERN FOLKEHØYSKOLE KORTKURS

ERIK A. FJELLESTAD

KOM. TETT. PÅ.

Jeg har stått ansvarlig for denne "Ung Voksen" spalten i tre år. Bestillingen jeg har gitt de som skriver er følgende: "Hjelp Frikirken få øynene opp for hvor essensielle

unge voksne er for kirkene våre - og pek ut konkrete ting de kan gjøre for å enda bedre møte og få ut det beste av de unge voksne som kommer i deres vei."

Jeg forteller videre at det i hovedsak er eldre mennesker som vil lese det du skriver. Skriv så de forstår. Vis de hvordan de kan gjøre en forskjell for unge voksne der de er. Jeg sier dette fordi jeg virkelig, inderlig, tror på det. Jeg har erfart denne koblingen selv. Gode, eldre og modne kristne som tør å komme tett inn på livet mitt. Som ikke kun snakker, men som lytter og forstår. Som bryr seg. Som ber for meg. Som virkelig er glad i meg.

Studier av hva unge voksne trenger i en kirke peker på stil, kulturell forståelse, integrering av hverdagen, og å gi ansvar og lederskap. Men de peker også på noe viktigere: Dype vennskap og mentorer - og et personlig forhold til Jesus. At de unge voksne opplever å elske/bli elsket av Gud og å elske/bli elsket av mennesker. Samme hvor utdatert du føler deg vil dette kallet forbli tidløst aktuelt.

Jeg vil sende voksne, modne kristne videre fra kirkene våre. Mennesker som har møtt Gud, gått med ham, kjenner hans ord og har nære kristne venner i ulike aldre og livsfaser. Modne kristne

som vil stå fast, uavhengig av hva verden kaster deres vei. Som gjør at verden rundt får lyst på det samme. Vi trenger deg. Tør å komme tett på. Kom tett på!

Så skal vi ikke lenger være umyndige småbarn, ikke la oss kaste hit og dit og drive omkring ved hvert eneste vindpust av ny lære, så vi blir bytte for menneskers falske spill og listige, forførende knep. Men vi skal være tro mot sannheten i kjærlighet og i ett og alt vokse opp til ham som er hodet, Kristus. Efeserne 4:14-15.

Vikarierende tilsynsmann

Arvid Hunemo er ansatt som vikar for Arnfinn Østerberg i stillingen som tilsynsmann i Søndre presbyterium fra 1. januar 2020. Hunemo er pastor i Arendal Frikirke og har tidligere vært nestformann i synoden. -Vi er på presbyteriets vegne glad for at en god vikar er på plass og ønsker Arvid alt godt i arbeidet han skal gå inn i, sier daglig leder ved Frikirkens hovedkontor, Marit Ecklo Brevik. Frikirken har for første gang ansatt tilsynsmenn i faste stillinger, og tidligere i år ble Lars Øystein Folkedal bekreftet som fast tilsynsmann i Vestre, John Arne Gladsø i Nordre, Geir Øystein Andersen i Østre og Arnfinn Østerberg i Søndre presbyterium. Tilsynsmennene tiltrådte stillingene 1. november, i henholdsvis seksti prosent (Vestre), sytti prosent (Nordre), hundre prosent (Østre) og sytti prosent (Søndre).

Frikirkens misjonsarbeid i Mali er organisert gjennom en partnerorganisasjon, Mission Evangelique Luthérienne au Mali (MELM), som har sitt administrative hovedkvarter i Bamako. MELM driftes av en lokal administrasjon, som siden 2010 har vært ledet av en afrikansk direktør som er ansatt på åremål. Nå er åremålsperioden slutt, og det søkes etter

Ny direktør i MELM

Hovedoppgaver

Være en samlande leder for MELM
Planlegge og iverksette MELM sine aktiviteter
Ansvar for driftsbudsjett
Følge opp det daglige arbeidet og rapportere til styret
Utvikle et godt samarbeid med lokale partnere i Mali
Koordinere aktiviteter for internasjonale partnere i MELM

Ønskede kvalifikasjoner

Bachelorgrad i teologi/missiologi, samfunnsvitenskap, ledelse eller tilsvarende
Erfaring fra misjonsarbeid, eventuelt ledelse av en misjonsorganisasjon
Behersker fransk og engelsk, villig til å lære Fulani
Evner å arbeide i et internasjonalt, interkulturell og økumeniske miljø

Søknad med vedlagt CV, referanser, vitnemål og attester, sendes til styreleder Erik Bischler på e-post.

For spørsmål, kontakt :

Erik Bischler: Erik.Bischler@nms.no
Terje Bjorkas: Terje.bjorkas@frikirken.no
Ngayap Moses: melmbko@gmail.com

Ansettelse senest 01.07.2020.
Søknadsfrist 15. desember 2019.

Bergen Frikirke har totalt 650 medlemmer. Menigheten har *fri kirken* tre gudstjenester hver søndag og ungdomsarbeid på to steder i Bergen. Menigheten er godt fordelt mellom generasjonene. I tillegg til den utlyste pastorstillingen er det tre ansatte.

Vi søker PASTOR

Vi søker en lagspiller som vil være pastor for hele familien. En kontaktskapende pastor med livsnær og Jesusfokusert forkynnelse. Pastorstillingen utøves i nært samarbeid med de øvrige ordinerte, andre ledere og ansatte – for og med en engasjert menighet.

Ansvars- og hovedoppgaver:

Lede den åndelige utviklingen av menigheten. Inspirere, motivere og lede frivillige og ansatte.
Forkynne til utrustning og tjeneste.

Menighetens visjon:

Vår felles drøm er å bygge en hensiktsdrevet og voksende kirke, der mennesker utfordres til et liv i etterfølgelse av Jesus og sammen gjør Ham kjent i vår verden.

Lønns- og arbeidsvilkår:

Lønns- og arbeidsvilkår følger gjeldende bestemmelser i Frikirkens regulativ. Politiattest er obligatorisk for de som arbeider blant barn og unge i vår kirke. Pastoren er forpliktet til å lære og leve i samsvar med Guds ord og kirkens bekjennelse. Vi vil legge stor vekt på personlige egenskaper. Oppstart etter avtale.

Søknad sendes **Bjørnar Svellingen** (eldsteradet@frikirken-bergen.no)
Kontakt: **Bjørnar Svellingen 99506910**
Alle søknader behandles konfidensielt.
Søknadsfrist: **15. desember 2019.**

Den Evangelisk Lutherske Frikirke

Returadresse:
Budbæreren
Pilestredet 69
0350 Oslo

ANDREAS HOLVIK

Gaver til de som trenger det mest

“Spar 30% på denne kritikerroste [fyll inn det du ønsker]!” Juleforberedelsene er i full gang og med det følger supertilbudene. Black Friday er unnagjort, men fortsatt reklameres det for kjøpene som er så gode at man ikke kan gå glipp av de. Sleng inn en dose “dette vil mannen/kona elske” så er man på kroken, for man vil vel kjøpe de beste gavene til de man er glad i? Nå er jeg blant dem som synes gaver veldig fint, og presanger hører selvsagt med når man feirer jul. Men selv for en gaveelsker som meg så stikker det litt i samvittigheten når jeg skjønner at tilbudene kommer med en pris: Mange u-land klarer f.eks. ikke å betjene gjelden sin, mye takket være store selskaper (blant annet de vi handler julegaver fra) som utnytter ressursene deres uten å betale skatt. Plutselig er en flatskjerm til halv pris ikke så attraktiv lengre. Vi nordmenn er i verdenstoppen på både rikdom og sparing. Og noe må vi selvsagt spare, men jeg kan komme på en mye bedre måte å bruke overskuddet vårt på enn å spare enda noen kroner til. F.eks. så utfordrer jeg alle denne julen, meg selv inkludert, til å ikke la holdningene våre bli styrt av reklamekampanjer, men av hva Jesus sier i Matt 25,35. Også ønsker jeg alle en velsignet advent og juletid, med gaver og alt som hører med. Spesielt til de som trenger det mest!

ET MUNTERT ØYEBLIKK

Mangt et godt og muntert øyeblikk inntreffer melloav disse med leserne våre.

Gjermund Aglen har levert følgende bidrag

Den som ler sist...

Det beste middelet mot matsvinn er fattigdom. Han var oppkalt etter en patriark og en erkeengel, men husmannen Jacob Michael var fattig. Han hadde en porsjon graut, som hadde stått lenge, og fått et umiskjennelig grønnskjær. Men han var god på selvmotivering, så han slo opp en dram, som «premie» for å spise opp. Da grauten med møye og besvær var fortært, slo han drammen tilbake på flaska og sa; «No lura æ dæ godt ja, Jacob!»

Gjermund Aglen utfordrer Tor Odd Ulvin

FAKTA:

Navn: Øyvind Døvik **Alder:** 29

Sivilstatus: Gift **Menighetstilhørighet:** Randaberg Frikirke

Virke: Pastor

Ny pastor i Randaberg

Som nyansatt pastor i Randaberg Frikirke lar Øyvind Døvik seg inspirere av det frivillige engasjementet i menigheten og et brennende ønske om å se vekst.

- *Hva gleder du deg mest over i arbeidet?*
- Først og fremst gleder jeg meg over fellesskapet, enkeltmenneskene og det brennende ønsket menigheten har om å få se vekst, bety en forskjell for andre mennesker og gi Jesus videre. Som helt fersk pastor er det inspirerende å se det frivillige engasjementet og den inkluderende familiekulturen her.

- *Har du et favorittbibelord? Hva betyr det for deg?*

- Jeg lander ofte på Ef 2,8-10 som jeg tenker så fint oppsummerer det kristne livet vårt. Det ligger mye frihet og sprengkraft i sannheten om at vi er frelst av nåde. Alt springer ut fra det Jesus har gjort for oss og gitt oss.

- *Hva tenker du om Frikirkens motto «Sammen om oppdraget»?*

- Ingen kan være en kristen alene er det en som har sagt. Vi ser for eksempel hvordan Bibelen gjennomgående vektlegger at vi først og fremst er kalt til relasjon. Relasjon med Jesus og relasjon med hverandre. Og for å kunne nå flest mulig mennesker med evangeliet er vi naturlig nok avhengige av at alle bidrar, både innenfor og utenfor egen kirkesammenheng.

- *Er det noe spesielt som opptar deg for tiden?*

- For noen uker siden leste jeg litt om vekkelsen på Hebridene på 50-tallet og drømmer om å få oppleve noe lignende i min levetid – å få se hele lokalsamfunn forvandlet av Guds nærvær, også her i Norge.

- *Har du noen forbilder eller noen som særlig har vært til inspirasjon for deg som kristen?*

FORVANDLING - Jeg drømmer om å få se hele lokalsamfunn i Norge bli forvandlet av Guds nærvær, sier Øyvind Døvik. (Foto: Marit Mjølneset).

- Far og mor har vært helt sentrale, samtidig har jeg vært så heldig å få vokse opp i et miljø med mange gode forbilder i troen på Jesus.

- *Hva liker du å gjøre på fritiden?*

- Jeg er glad i å bruke tid med kona, være med venner eller ganske enkelt gå meg en tur. Har deltatt på et basic løpekurs i noen uker nå og begynner å bli litt bitt av den basillen. Når jeg skal slappe av ser jeg gjerne en film, leser en god bok eller hører på podcast. Også er jeg glad i å skrive, så da blir det litt blogging også en gang iblant.